

Martini and M & F. Rossi
registered Trade-Marks

Un Martini es más. Algo más para beber...
y para vivir. Donde esté y a la hora que esté,
un Martini siempre tiene la vida alrededor.

un Martini... es más

Sólo las hierbas y los vinos de la mejor calidad son el secreto de la bebida más agradable del mundo.

NAUFRAGI

En el full oficial del dilluns dia 12 d'aquest mes de gener, hi figurava un anunci de pagament —no es tractava de notícia, article o simple gasetilla— en què la Fundació Cultural Catalana informava de la dissolució de l'Orquestra Catalana de Cambra. S'hi deia, a més, que havia estat feta una crida a les entitats que al país s'ocupen de finances i de qüestions econòmiques (que, en definitiva, vol dir que disposen del diner) per evitar el fet denunciatiu; i que, al cap d'un mes, «no s'havia produït reacció positiva de cap mena». Breu: l'Orquestra Catalana de Cambra que ha dirigit amb evident eficiència el gran violinista Gonçal Comellas i que ha donat fe de la seva vitalitat (artística, almenys!) en oferir concerts als punts més diversos del Principat, acaba de morir per falta de numerari. No ha arribat a l'any de vida.

Davant d'aquest fet, hom pot despenjar-se en les innúmeres consideracions (en realitat, lamentacions) que —per reiterades— s'han convertit en tòpic: l'efímera existència de les nostres institucions culturals (recordem-nos del «Quartet Ciutat de Barcelona»), la poca o nul·la atenció oficial a les necessitats culturals que no donen llustre a la Capital, la gasteria de les entitats bancàries d'estalvi catalanes i —per extensió— el concepte que

el Dant tenia de la nostra secular avarícia. En fi, el rosari de les auto-invectives de consuetud que podríem formular és molt llarg i em penso que —en definitiva— aquesta queixa solitària i individualitzada no es concretarà mai en solucions d'ordre pràctic.

Penso, també, que el fet que individualment o comunitàriament no tinguem facilitat per a l'entrega de capitals que no rendeixen econòmicament és una qüestió marginal mentre no gaudim d'una determinada cohesió política. Vull dir que, a més dels nostres homes, el que realment falla és allò que anomenem l'estructura cultural que ens ha estat imposada la qual, més que estructura, és una bastida provisional de meccano-tub; i més que cultural, és una paròdia o un simulacre per a enlluernar incauts.

Si bé ho mirem, l'Orquestra tot just caiguda ha estat una il·lusió i, també, l'evidència d'una possibilitat. Desencoratjats per tan perllongada incomprensió i derrota, ens queda encara l'esperança que el fet de crear es pot repetir. Però cal confiar que la creació duri. La mort d'un jove (l'Orquestra Catalana de Cambra) és un fet per a meditar.

MANUEL VALLS

PEDRO ESPINOSA

—Per què un pianista com vostè, que fa vint-i-cinc anys que toca (i que als 14 va donar el primer concert), és poc conegut al món musical espanyol? Situació estranya si hom té en compte que vostè actua constantment als festivals més importants de l'estranger.

—Aquesta pregunta la podríem contestar en dues parts. Per una banda podríem afirmar —salvant totes les distàncies— que Ricard Viñes tampoc no ho era, de conegut, al seu temps; i això ho dic perquè Viñes, com jo, es va dedicar sobretot a la música del seu temps (pensi que va estrenar la majoria d'obres per a piano dels músics impressionistes francesos i espanyols els quals, moltes vegades, escrivien la música pensant en ell). Ara bé, quina és la causa que un músic del segle XX que interpreta música del segle XX no sigui conegut? Jo crec que al món musical hi ha dos sectors que en tenen la culpa: els mateixos intèrpretes i els organitzadors de concerts. Els primers perquè la majoria creuen (i realment és així) més còmode i rendable, quant a esforç personal, repetir sempre les sonates de Beethoven o els nocturns de Chopin. Els altres (els organitzadors) perquè refusen sistemàticament d'incloure aquest tipus de música als programes, al·legant que al públic no li agrada quan, en realitat, a qui no agrada és a ells mateixos. Jo crec que les causes són aquestes dues. I l'únic que no en té cap culpa i és, en canvi, qui sempre se la carrega és el públic.

—Fins a quin punt creu que un intèrpret com vostè que interpreta compositors vius pot influir els autors al moment d'escriure l'obra?

—És quasi necessària la vinculació del compositor amb el músic que l'ha d'interpretar, tenint en compte —a més— que el compositor pot necessitar dels coneixements tècnics del pianista sobre l'instrument. Viñes és un dels casos més clars d'aquests vincles, puix que era amic de Ravel, Debussy, Satie, etc., o sigui de tots els músics contempo-

ranis que interpretava. A mi em passa una mica el mateix; no en va he estrenat el 90 % de les obres per a piano que s'han escrit als darrers anys. A més: en algun tipus de música actual l'intèrpret es transforma en creador; com en una obra de Larrauri que vaig estrenar l'any passat, en què el compositor va escriure un «esquelet» de la composició i l'intèrpret (en aquest cas, jo) completava la creació lliurement; és un cas extrem de col·laboració compositor-intèrpret.

Es en aquest sentit que jo entenc la interpretació, perquè crec que l'intèrpret s'ha d'adaptar a la música que es fa al seu temps, ha d'estar a l'altura de l'època i del moment; no pot ser l'intèrpret-«museu» que es dedica a repetir sempre l'obra romàntica. I no vull dir, ni molt menys, que tots aquests compositors no s'hagin de tocar, sinó que crec important que al seu costat es doni a conèixer la música que s'escriu per a tots nosaltres, no pels que vindran d'ací a dos-cents anys.

El motiu que portà Pedro Espinosa a Barcelona es la interpretació dins del cicle «Dimecres de Ràdio Nacional» d'un programa dedicat a Ricard Viñes.

—Per què, aquest concert?

—Perquè l'any passat es va celebrar, el 5 de febrer exactament, el centenari del naixement de Viñes; i aquest és un dels concerts que jo he interpretat per a commemoració de l'efemèride. El primer fou a Lleida, molt emotiu, amb la presència de la neboda de Viñes, vinguda expressament de França (cal saber, també, que Viñes feia cada any un concert a Lleida, per la Festa Major).

El programa d'aquest concert portà inherent el problema de la selecció de les obres; el nombre de les que estrenà o de les que li foren dedicades és tan gran que és realment difícil de triar les més representatives. He volgut mostrar com, a més de les franceses, va estrenar també moltes obres espanyoles.

LLUÍS VILA-ABADAL

EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra més representativa del Modernisme, en una edició extraordinària i única, documentada i profusament il·lustrada.

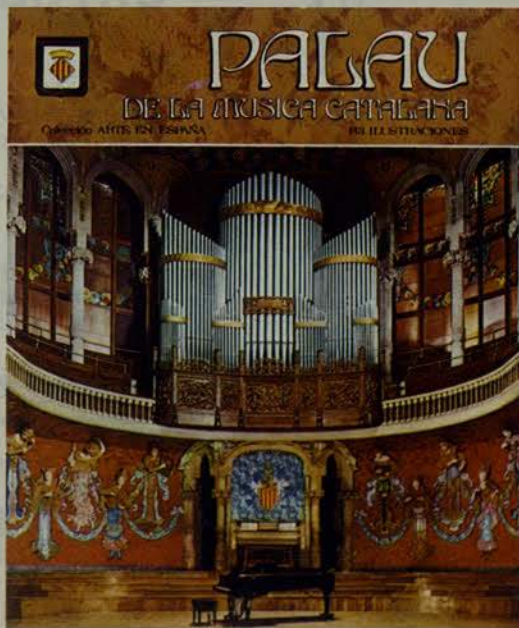
Una visió inèdita del Palau, dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes: català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al "Servei d'Informació" del mateix Palau.

**JA SOU SOCI
DE
L'ORFEO
CATALA ?**

Una entitat
arrelada a la vida del país,
activament present en l'avui
i projectada
a un esperancador futur !

Demaneu informació a la secretaria :
Amadeu Vives, 1; telèfon 301 1104
Barcelona-3

Amb la col·laboració de l'Institut
d'Estudis Nord-Americans

Única actuació a Barcelona del famós

QUARTET STRADIVARI

ALLEN OHMES, DON HAINES, violins

WILLIAM PREUCIL, viola

CHARLES WENDT, violoncel

PROGRAMA

Quartet en re major, op. 64 núm. 5

HAYDN

Quartet núm. 4

BARTOK

Quartet en fa major, K. 590

MOZART

Dimarts, 17 de febrer de 1976, a les 20,30 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Preus de les localitats: 200 - 150 - 100 - 50 ptes.

Preu especial per a estudiants: 25 ptes.

concerts

MÚSICA A MADRID

GENER

DIA 21

19 h. (Teatro de La Zarzuela). Alexis Weissenberg, piano; obres de Haydn, Chopin, Rachmaninov.

DIA 23

19 h. (Teatro Real). Orquesta y Coro Nacionales de España; dir.: Mario Rossi; obres de Vivaldi, Monteverdi, Beethoven.

DIA 24

19 h. (Teatro Real). Orquesta y Coro Nacionales de España; dir.: Mario Rossi; obres de Vivaldi, Monteverdi, Beethoven. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Eliahu Inbal; Emilio Mateu, viola; obres de Britten, J. C. Bach, Dvorak.

DIA 25

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta y Coro Nacionales de España; dir.: Mario Rossi; obres de Vivaldi, Monteverdi, Beethoven. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Eliahu Inbal; Emilio Mateu, viola; obres de Britten, J. C. Bach, Dvorak.

DIA 26

20 h. (Sala Fénix). Duo Claret-Cavestany, violoncel i piano; obres de Hindemith.

DIA 29

19.30 h. (Sala Fénix). Quartet Guarnieri; obres de Beethoven.

DIA 30

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Moshe Atzmon; Michael Schwalbe, violí; obres de Wieniawsky, Bruckner.

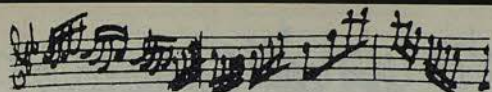
DIA 31

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Moshe Atzmon; Michael Schwalbe, violí; obres de Wieniawsky, Bruckner. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Miltiades Caridis; Máximo Muñoz, clarinet; obres de Schubert, Mozart, Bartok, Strawinsky.

FEBRER

DIA 1

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Moshe Atzmon; Michael Schwalbe, violí; obres de Wieniawsky, Bruckner. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Miltiades Caridis; Máximo Muñoz, clarinet; obres de Schubert, Mozart, Bartok, Strawinsky.

microcosmos

MÚSICA-MÚSICS ACTUALITAT

Del 30 de gener al 5 de febrer té lloc a Barcelona la Sisena Setmana de la Nova Música. Més que entrar en la problemàtica que suscita inevitablement aquest títol i consegüent plantejament —terminologia, elements expressius, funcionalitat, components estructurals o suport estètic, per exemple—, caldria remarcar un fet. Fet que, de tan simple, pot passar desapercebut. La Setmana dedicada a la música estrictament contemporània té lloc a Barcelona. ¿Cabria, potser, en un altre punt determinat de la múltiple geografia humana d'Espanya? Rotundament, no! Això sol indica a bastament quina és la inquietud, el grau de receptivitat i les possibilitats mínimes, que fan de Barcelona la plataforma imprescindible en la mostra d'unes manifestacions musicals d'última hora. La vida musical de la ciutat és seu i vehicle —cal repassar únicament la història del nostre país— d'uns corrents universals vigents ni que siguin estrictament minoritaris. En altres paraules: uns supòsits culturals hi tenen vida pròpia. Cal, només (això sí: voluntàriament!), servir-se'n. Examinem els fets concrets: els intèrprets (sensu lato) i els compositors barcelonins hi són activament presents. Així, entre els primers, cal enumerar l'Orquestra Ciutat de Barcelona-Ros Marbà; el Conjunt Diabolus in Musica-Guinjoan; Maria Lluïsa Cortada, clave; Anna Ricci, mezzo-soprano i Antoni Besses, piano. Sis de les trenta-dues obres programades en total són degudes a Jordi Alcaraz, A. Lewin-Richter, Xavier Benguerel, Antoni Besses i Josep Soler. «Apuntava l'alba», d'aquest darrer, és l'obra encàrrec de la Setmana. Les de Lewin-Richter i Antoni Besses tindran caràcter d'estrena mundial. Per acabar, recalquem també que Carles Santos i Josep Soler presentaran dues ponències en les ja habituals «Converses entorn de la nova música».

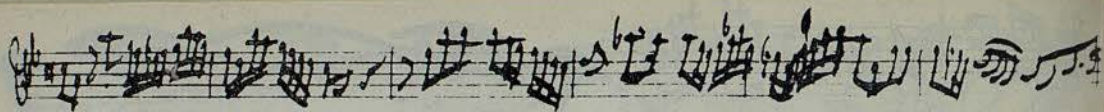
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

SNACK - BAR

SERVEI RAPID DE RESTAURANT DESPRES DEL CONCERT

PLATS COMBINATS

RESERVEU LA TAULA AL MATEIX BAR

vida musical

HAARLEM. — Durant la primera setmana del mes de juliol de 1976 tindrà lloc una nova edició del «Concurs Internacional d'improvisació a l'orgue». Iniciat l'any 1951 —a l'orgue de l'església de Saint-Bavon— aquest certamen és un positiu servei a aquesta important modalitat d'interpretació musical. La inscripció al concurs —que quedarà tancada el dia 1 de febrer— ha de ser acompanyada d'una gravació en cinta magnetofònica de dues improvisacions recents del sol·licitant d'una durada que no pot sobrepassar els set minuts. Com a norma general es recomana a qui vulgui participar al concurs una sòlida experiència en la improvisació de formes clàssiques (preludi i fuga, sonata, passacaglia, etc.). Per a qualsevol informació els interessats poden dirigir-se a «Stichting International Orgelconcours, Stadhuys, Haarlem».

MADRID. — Seixanta-set obres corresponents a cinquanta-cinc autors van concórrer al «II Concurs de composició de música de cambra» organitzat per la «Confederación Española de Cajas de Ahorro». En el veredict pre- vi quedaren classificades per a la fase final les obres següents: «Au bord d'abîmes» de Félix Ibarrondo, «Anemos A» de Francisco Guerrero, «Concerto Grosso I» de Jesús Villa Rojo, «Endecha para una encordadura» de Francisco Otero i «Autodafé» de Tomás Marco; aquest jurat seleccionador fou integrat pels senyors Franco Manera, Alonso Bernaola, Carra Fernández, Franco Gil i Ruiz Coca. Constituí el jurat final per Frederic Mompou (president), Manuel Castillo, Enrique Franco, Xavier Montsalvatge i Fernando Remacha, després de minucios estudi i d'escollar les obres els dies de l'assaig general i del concert, acordà atorgar els dos primers premis a les següents composicions: «Autodafé» de Tomás Marco —amb el premi Arpa d'Or—; i «Concerto Grosso I» de Jesús Villa Rojo —amb el premi Arpa de Plata—. Actua el

Dúo Corostola-Rego (violoncel i piano); el Conjunt de Cambra fou dirigit per José María Franco Gil.

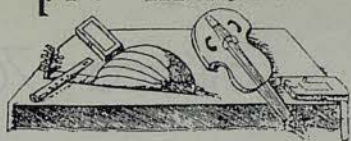
DORTMUND. — Poc temps després d'haver estat estrenada a Aarhus (Dinamarca) l'òpera d'Antonio Bibalo sobre l'obra d'Strindberg «La senyoreta Júlia», ha tingut lloc la primera audició a la República Federal Alemanya, a Dortmund. Bibalo, un italià que viu a Noruega des de fa més de vint anys, ha transformat la tragèdia naturalista d'Strindberg en una mena de peça psicològica de cambra.

DONAUESCHINGEN. — «Donaueschingen no sembla ser ja el punt umbilical de la Música Nova»; així resumeix Gerhard R. Koch (Stuttgarter Zeitung) les impressions de les Jornades Musicals de Donaueschingen 1975. Al programa figuraven cinc estrenes, quatre de les quals encarrecs de la Südwestfunk, una obra orquestral del vietnamita Tiêt Ton-That, un «Environment musical-cibernètic» de Peter Vogel, jazz i obres radiofòniques, així com (en homenatge al 75è aniversari d'Ernest Krenek) fragments de la «Lamentatio Jeremiae Prophetarum».

BONN. — El Consell Alemany de Música, en ocasió de la reunió anual celebrada a Bonn s'ocupà de l'«Informe dels Artistes» preparat per l'Institut d'Estudis i Projectes d'Hamburg. En tres grups de treball foren tractats els temes «Economia musical i vida musical», «Problemes professionals del músic» i «Pedagogia musical i cultiu de la música».

BARCELONA. — L'Institut Joan Llongueres ha organitzat per a 1976 una sèrie de cursos musicals diversificats en diverses especialitats: Direcció Coral (Maria Blasco), Rítmica Dalcroze (Núria Trias, Mercè Cardoner), La música en la reeducació (Esther Oliveres), Dansa Popular (Rickey Holden) i Pedagogia del solfeig (Angels Arnaus).

pro musica

PROXIMS CONCERTS
DURANT EL MES DE FEBRER

BIRGIT NILSON

soprano

ORQUESTRA CIUTAT DE BARCELONA

SILVIO VARVISO

director

PROGRAMA

Tristan i Isolda (preludi)	WAGNER
Tannhäuser (Aria d'Elisabeth "Dich tenere halle")	WAGNER
Tristan i Isolda (Mort d'Isolda)	WAGNER
Mort i Transfiguració	STRAUSS
Salomè (escena final)	STRAUSS

Diumenge, 8 de febrer de 1976, a les 21 h.

YEHUDI MENUHIN

violi

PROGRAMA

Sonata en do major	J. S. BACH
Partita en mi major	J. S. BACH
Partita en re menor	J. S. BACH

Divendres, 13 de febrer de 1976, a les 21 h.

ARTHUR RUBINSTEIN

piano

Programa a concretar

Dijous, 19 de febrer de 1976, a les 21 h.

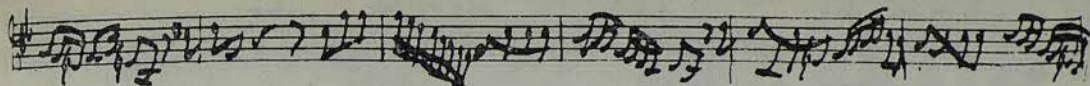
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

TERNI. — L'onzena edició del «Concurs Internacional de Piano 'Alessandro Casagrande'» tindrà lloc a Terni del 7 al 13 de juny de 1976; las bases principals són les següents: 1) Poden participar al certamen els pianistes de qualsevol nacionalitat nascuts amb posterioritat al dia 1 de gener de 1946. 2) El concurs constarà de dues proves eliminatòries i una prova final; la primera prova eliminatòria se celebrarà a porta tancada; la segona i la prova final seran públiques. 3) Obres a interpretar: *Primera prova eliminatòria*: a) una obra de Bach, a elecció del concursant; b) tres estudis: un de Chopin, un de Liszt i un —a elegir— de Debussy, Bartok, Scriabin, Rachmaninov, Strawinsky o Prokofiev; c) una sonata de Beethoven, a excepció de les següents: op. 2 núm. 1 i 2, op. 14 núms. 1 i 2, op. 49 núms. 1 i 2, op. 79. *Segona prova eliminatòria*: a) una o més composicions de D. Scarlatti o de qualsevol altre autor clavicinista italià important; b) una obra important escollida entre les de Haydn, Clementi, Mozart; c) una obra important escollida entre les de Schubert, Mendelssohn, Chopin, Schumann, Liszt, Franck, Brahms, Mussorgsky, Txaikowsky; d) una obra important a elecció entre les de Debussy, Ravel, Rachmaninov, Strawinsky, Prokofiev, Bartok, Shostakovitch, Hindemith, Schönberg, Webern, Berg, Messiaen, Casagrande o qualsevol altre autor italià contemporani. *Prova final*: un programa a elecció del concursant, d'una hora de durada aproximadament, que pot estar integrat per una sola de les composicions indicades per a les proves eliminatòries. 4) Els con-

curants hauran d'interpretar les obres de memòria; i abans de cada prova facilitaran al jurat les partitures de les obres en l'edició de què s'han servit. 5) La duració de les proves per a cada fase serà fixada pel jurat en relació al nombre de concursants i al temps disponible. 6) Els concursants que resultin premiats hauran de participar en un concert públic de clausura del certamen. 7) Els premis a atorgar són els següents: a) Primer premi: 1.500.000 lires i concerts a l'Acadèmia Filharmònica Romana i a l'Associació d'Amics de la Música d'Arezzo; b) Segon premi: 700.000 lires i un concert per a una entitat de concerts italiana; c) Tercer premi: 350.000 lires. 8) El veredict del jurat —que estarà integrat per eminents músics de diverses nacionalitats— serà inapel·lable. 9) El període d'inscripció es clourà el dia 27 de maig de 1976. 10) Els interessats a participar poden demanar les bases completes a la secretaria del concurs (Comune di Terni - 05100 Terni, Itàlia).

HAMBURG. — A les III Setmanes Musicals d'Hamburg —celebrades sota el lema «Cantar, avui»— cap forma o tendència de la música vocal no quedà exclosa de la programació. A destacar la interpretació de «La Creació» de Haydn, «Stimmung» de Karlheinz Stockhausen, madrigals anglesos del segle XVII, la cantata d'Hanns Eisler i Brecht «Die Mutter», lieder de Johannes Brahms i Franz Josef Degenhardt, «Otelo» de Verdi i una sessió de teatre satírico-polític pel grup «Floh de Cologne».

segle xx

LA ROCHELLE. — Del 5 al 8 de juliol de 1976 se celebrarà un Concurs Internacional de Piano de Música Contemporània dins del marc de «Rencontres Internationales d'Art Contemporain». Les bases principals són les següents: 1) Poden participar al certamen els pianistes de qualsevol nacionalitat que no superin l'edat de trenta-tres anys. 2) El concurs constarà de dues proves eliminatòries i una prova final. 3) Les obres a interpretar en cada una de les fases són les següents: *Primera prova eliminatòria*: a) Beethoven: Sonata núm. 28 op. 101; b) Bartok: Estudis núms. 2 i 3 de l'op. 18; c) Boulez: Sonata per a piano núm. 1. *Segona prova eliminatòria*: a) Messiaen: Regard de l'Esprit de joie o Par lui tout a été fait; b) Schönberg: op. 33, o Ch. Ives: Concord Sonata; c) Stockhausen: Klavierstück IX o XI. *Prova final*: a) Una obra per a piano, escrita especialment per al concurs, la partitura de la qual serà enviada al concursant amb un mes d'anticipació al començament del certamen; b) Debussy: una o diverses obres, a elecció, d'una durada total no superior als quinze minuts; c) Xenakis: Herme o Evryali; d) Boucourechliev: Archipel III. 4) Totes les proves seran públiques; l'ordre d'actuació es determinarà per sorteig. 5) Els premis a atorgar són els següents: a) Primer premi: 12.000 francs i actuacions per a Radio France, Joventuts Musicals i Rencontres Internationales d'Art Contemporain de 1977; b) Segon premi: 6.000 francs; c) Tercer premi: 3.000 francs. 6) Els fulls d'inscripció s'hauran d'enviar, abans del dia 31 de maig, a «La Recherche Artistique, 194, rue de la Tour, 75016 Paris».

AREZZO. — L'Associació d'Amics de la Música d'Arezzo convoca el «III Concurs Internacional Guido d'Arezzo» destinat a premiar una obra polifònica «a cappella». Aquesta composició serà l'obra d'interpretació obligatòria en la categoria segona (veus masculines) de l'homònim «Concurs Polifònic Internacional» de l'any 1977. El concurs es regirà per les bases següents: 1) Les obres que siguin presentades hauran de ser inèdites, d'una durada entre 4 i 6 minuts, escrites sobre textos sacres o profans. 2) Els compositors tenen plena llibertat d'escriptura formal però han de considerar que la interpretació serà a càrrec de conjunts no professionals. 3) Per als textos són admeses les següents llengües: llatí, italià, francès, anglès, alemany i espanyol; els textos en d'altres llengües s'hauran d'acompanyar de la corresponent traducció a l'italià. 4) El premi és dotat amb 500.000 lires. 5) El jurat estarà integrat per cinc membres de diferents nacionalitats; el veredicté serà inapel·lable. 6) Les partitures s'hauran d'enviar en set exemplars a l'«Associazione Amici della Musica, Via degli Albergotti, 52100 Arezzo» abans del dia 30 d'abril de 1976.

MUNIC. — La 24 edició del Concurs Musical Internacional dels Centres Emissors de la República Federal d'Alemanya va agrupar, l'any passat, les especialitats de piano, violí, orgue, fagot i quintet de vent. Amb més d'un 85 %, la participació dels joves músics estrangers procedents de 30 països fou tan elevada com en anys anteriors. El grup més nombrós fou el d'Estats Units, seguit per la República Federal d'Alemanya, França, Polònia, Japó, Gran Bretanya i Canadà. L'únic premi concedit fou adjudicat a la pianista Diane Walsh (Estats Units).

disco-noticia

KARAJAN. — A Berlín ha estat signat un nou contracte entre el binomi Karajan-Orquestra Filharmònica d'aquella ciutat i l'empresa discogràfica Emi. Així, segons els termes contractuals és perllongat el contracte ja existent des de fa més de 30 anys. Aquesta cooperació ha permès l'enregistrament de més de 150 òperes i un centenar d'obres simfòniques i simfónico-vocals. Entre els nous projectes destaca una nova versió completa de «Lohengrin», la integral dels concerts de piano i orquestra de Beethoven (amb el solista Alexis Weissenberg) i un ampli repertori que s'exten des de Haydn fins les simfonies de Mahler.

MICHAEL TIPPETT. — Colin Davis, amb l'Orquestra Simfònica de Londres ha portat a terme la primera gravació de la Simfonia núm. 3, del compositor Michael Tippett, amb la col·laboració de la soprano Heather Harper. L'obra, entre altres intents, proclama una clara al·lusió a la Novena Simfonia de Beethoven. El compositor confessa: «És així que he compost, amb sorpresa meua, la famosa obra híbrida. Famosa en el sentit que posseeix una tradició clarament exemplificada en al·lusions a la Novena Simfonia de Beethoven. Híbrida perquè em sembla, en definitiva, que es tracta d'una obra estranya i no és el tipus de música que jo m'hagués posat a escriure sense motivació.» (PHILIPS 65 00 662).

BENEDETTI MICHELANGELI. — El controvertit i excepcional pianista acaba de gravar (Pathé Marconi) dos discs: el «Carnaval», de Schumann i dos concerts de Haydn. El sol fet d'aquests enregistraments —donada la poca inclinació de l'interpret italià a recloure's als estudis de gravació— és ja una notícia optimista en el món de la discografia.

RICCARDO MUTTI. — Després d'una gravació d'«Aida», Riccardo Mutti, 33 anys, director principal de la New Philharmonia Orchestra, de Londres, projecta un nou enregistrament: el «Requiem en re menor», de Cheru-

bini, amb l'esmentada orquestra. Cal esperar amb expectació la sortida del disc.

GYORGY CZIFFRA. — Un dels millors intèrprets del piano de Liszt, indubtablement. Ara torna a gravar, una vegada més, les «Rapsodies hongareses», de Liszt. Val a dir que, amb els anys, Cziffra és cada vegada més seriós i exigent.

OBRA INCONEGUDA. — Erato porta a terme actualment la gravació de «Victoria Passionis Christi», de Francesco Foggia, compositor del segle XVIIè, totalment ignorat. L'obra, d'estil monteverdian on els recitatius alternen amb els cors cantats, ha estat desxifrada damunt del manuscrit original pel professor Pierre Guillot.

GINASTERA. — Eugene Ormandy, amb la seva Orquestra de Filadèlfia, ha portat a terme la primera gravació del «Concert per a cordas», de Ginastera. És l'op. 33 del compositor argentí i fou un encàrrec de l'Institut Nacional de Cultura i Belles Arts de Veneçuela. L'estrena mundial tingué lloc l'any 1966, durant el Tercer Festival Inter-Americà de Música, celebrat a Caracas, interpretat pel mateix conjunt simfònic que ara acaba de gravar-lo en un disc CBS (73458). El mateix disc conté la interpretació del «Divertimento» per a orquestra de corda, de Béla Bartók. Dues obres magnífiques per a comprendre la música del nostre segle.

LES SONATES DE BEETHOVEN. — El pianista rus Vladimir Ashkenazy porta a terme actualment per a DECCA un projecte de gran interès: la gravació integral de les trenta-dues sonates per a piano de Beethoven i de les sonates per a piano i violí, amb Itzhak Perlman. Dos grans i joves intèrprets en unes obres decisives de la música. Un altre pianista, pràcticament desconegut entre nosaltres, Milosz Magin ha gravat també per a la mateixa marca, la integral de l'obra pianística de Chopin.

auditori

NOVO MUSICA

Concerts, recitals, dissertacions musicals...

(Per a invitacions, demani'ns informació)

CABINES insonoritzades per a l'estudi del piano.

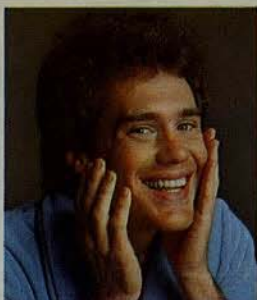
HAMMOND estudi- classes cada dia.

Ensenyament fàcil de l'orgue o del piano, amb professorat especialitzat.

Venda de

- Pianos PLEYEL, SCHIMMEL, ERARD, KAWAI, PETROF, etc.
- Orgues HAMMOND.
- Instruments, partitures i sistemes musicals.
- ALTA FIDELITAT (HIFI)

Mestre Nicolau, 21 - BARCELONA-6 - Tels. 228 52 94 - 217 41 64

Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

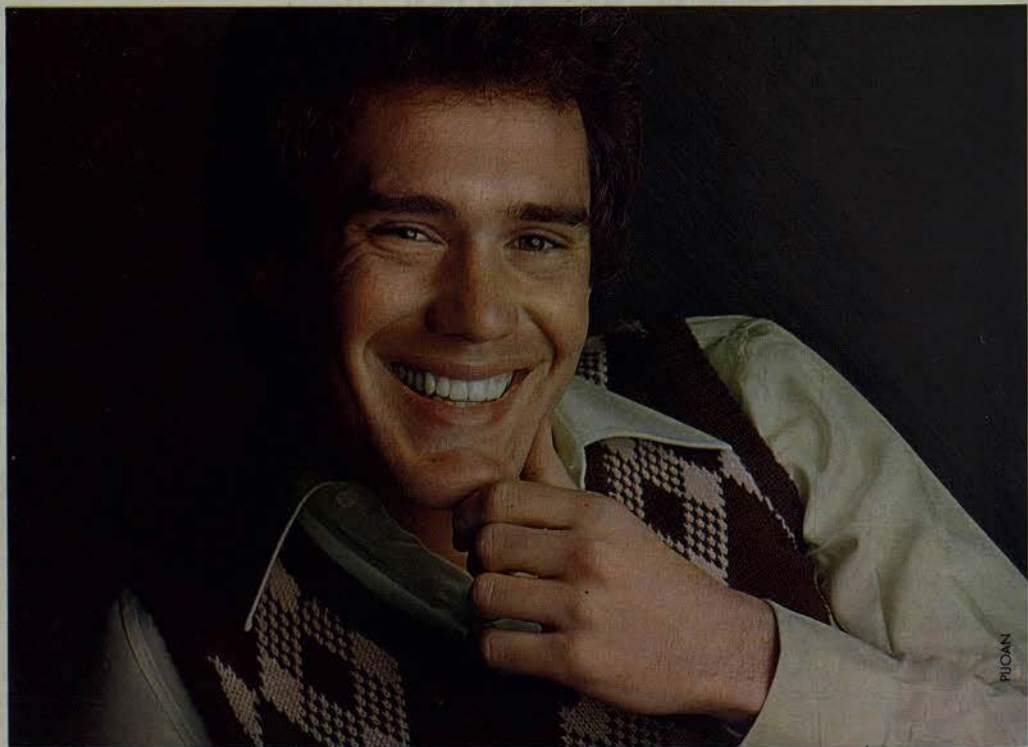

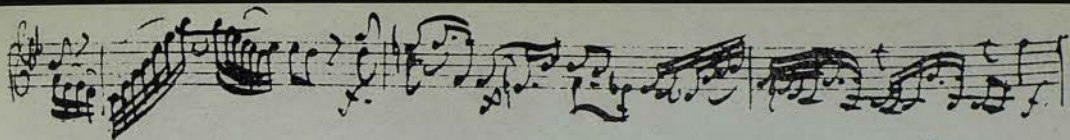
Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S.A., Barcelona/Milán/Oslo/París/New York

discos

R. SCHUMANN: Album per a la joventut, op. 68. Alexis Weissenberg, piano. EMI J 065-12.579 Q. Sèrie Angel.

A l'edició francesa d'aquest disc que ens permetem de posar a la consideració de tot afeccionat, per damunt del títol de la col·lecció de peces de piano que formen l'op. 68, llegim «Weissenberg toca per als seus infants». Títol escaient, directe, afectat o cursi. Tant se val. Revelador, en tot cas. La interpretació de Weissenberg ultrapassa la intencionalitat immediata de tocar el piano per a les seves pròpies filles. El caràcter de l'obra transcendeix el petit món familiar per a projectar-se a un auditori més ampli que l'acull amb simplicitat i atenció. De fet, el pianista repeteix o assimila el propòsit de Schumann en confeir un àlbum familiar o de retratar l'ambient de la juvenesa. Tema característic del romanticisme que idealitza l'amor humà en totes les seves facetes i etapes.

Tal com havia fet en les «Escenes infantils» (op. 16), uns anys després —concretament el 1848, en plena revolució de signe liberal— conclou l'esmentat «Album per a la joventut». En un afany de distingir la intencionalitat de les brevíssimes peces, divideix l'obra en dues parts: 18 peces per a infants i 25 peces per a adults. El resultat és un aplec de cançons, aires populars, cants del poble, breus estudis, marxes i melodies plenes de simplicitat, d'exquísida elegància, que formen un tot homogeni prou consistent com per a constituir un cos unitari que no desdiu —salvades les lògiques distàncies— d'altres cicles pianístics com el «Carnaval», les «Peces fantàstiques», les «Novelettes», els meravellosos «Estudis simfònics» i —no cal dir— les precedents «Escenes d'infants».

Ha estat un gran encert recuperar per a la literatura pianística-discogràfica semblant conjunt de Schumann en mans d'un pianista, sempre exquisit i sensible, exigent i virtuós, com Weissenberg. Que ningú no s'enganyi en creure que sigui un disc banal. Tot al contrari.

R. SCHUMANN: «El peregrinatge de la rosa», op. 112. Helen Donath, soprano. Julia Hamari, contralt. Theo Altmeyer, tenor. Hans Sotin, baix. Cors de l'Estat/Societat d'Amics de la Música de Düsseldorf. Orquestra Simfònica de Düsseldorf. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. EMI J 165 28842/43.

Schumann, altra vegada. La coincidència en l'edició d'aquests dos discos no deixa d'ésser escaient i oportuna. Bàsicament perquè es tracta d'obres, principalment la que motiva aquestes línies, no massa divulgades i que uns enregistraments acurats les posen a l'abast de tots. Tres anys després de l'«Album per a la joventut», Schumann dona per acabada (1851) la seva obra «El peregrinatge de la rosa», en forma d'oratori per a solistes, cors i orquestra, que seria estrenada l'any següent, durant el qual sofreix els primers símptomes greus de l'enfermetat mental que segaria una extraordinària vida de quaranta-sis anys.

Sobre un poema de Moritz Horn, Schumann escriu, entre la incertesa d'unes pressions humanes i una problemàtica familiar i ambiental que l'afecten profundament, aquest «conte» fantàstic que intenta de reflectir amb simplicitat la felicitat humana. L'obra no deixa de tenir determinades concomitàncies amb l'anterior «El Paradís i la Peri». I si no es tracta, evidentment, d'una de les seves obres més aconseguides, exhala un clima bàsic del romanticisme i característic del temperament schumannian.

L'obra fou escrita a Düsseldorf, d'on era director musical. Fou interpretada per primera vegada, i per elements autòctons a la seva disposició. Més de cent-vint anys després, l'Orquestra i cors de Düsseldorf la reincorporen amb encert en un disc de gran difusió, sota la batuta de Rafael Frühbeck. La darrera cara dels dos discos està integrada per nou Balades i Romances per a cor mixt, interpretades pels mateixos cors sota la direcció d'Hartmut Schmidt. — A. S.

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
GENER		
20, dimarts 21 h. 21.30 h.	Palau Liceu	Jessye Normann, soprano. Irvin Gage, piano. Obres de Schumann, Poulenc i Negro-Spirituals. (Patronat Pro Música.) «Gemma di Vergy» de Donizetti.
21, dimecres 19.30 h. 20 h.	Ateneu Palau	Beatriz Balzi, piano. Obres de Ponce, Revueltas, Guastavino, Ardévol, etc. Estela Pujadas, Jorge Labrouve, guitarra. Obres de Cabezón, Sor, Labrouve, Marco, Guinjoan, Guerrero. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
22, dijous 21.30 h.	Liceu	«Eugene Onieguin» de Txaiowsky (i dies 24 i 25).
23, divendres 20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. Obres de Brahms.
24, dissabte 19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Jill Gómez, soprano. Gerald English, tenor. Cor Femení Henry Purcell. Obres de Gluck, Debussy. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
25, diumenge 11 h. 11.15 h.	Palau Biblioteca de Catalunya	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Jill Gómez, soprano. Gerald English, tenor. Cor Femení Henry Purcell. Obres de Gluck, Debussy. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.) Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: Joan Palet i Ibars. Joan Josep Pàmies, viola. Obres de Corelli, Geminiani, Haendel, Telemann, Hindemith, Skalkottas, Català.
27, dimarts 21 h. 21.30 h.	Palau Liceu	Alfred Brendel, piano. Obres de Bach, Liszt, Beethoven. (Patronat Pro Música.) «La casa morta» de Janacek (i dies 31 de gener i 1 de febrer).
28, dimecres 20 h.	Palau	M. ^a Teresa Martínez, orgue. Obres de Messiaen. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
29, dijous 20 h. 21.30 h.	Galeria Maeght Liceu	Miquel Pujol, violoncel. «Investigació al violoncel sobre deu obres d'A. Tàpies» de M. Pujol. Presentador: Jordi Maluquer. «La Traviata» de Verdi (i dies 3 i 7 de febrer).
30, divendres 20 h. 20.30 h.	Camarot Granados Pompeia	Sessió inaugural de la VI Setmana de Nova Música. Dissertació per Franco Donatoni. M. ^a Lluïsa Cortada, clavicèmbal. Obres de J. Alcaraz, G. Bialas, H. W. Henze. P. Robert de La Riba, orgue. Obres de Liszt.

TEMPORADA 1975-76 - 20 gener 1976 - Núm. 8 - Edició de 15.000 exemplars.
Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, B - Tel. 317 99 82/28 - Barcelona-3
Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, C - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades, així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

© MMLB - Banco de Bilbao 73B - A.B.F.N. 09/67/2

El Banco de la Plaza Cataluña

Le bijou : un collier de la Collection Cartier. Le parfum : Madame Rochas, de Rochas.

Madame Rochas, de Rochas